

רש"י נערה המאורסה פרק עשירי נדרים ר"ן עה.

מסורת הש"ס

רע"י

ר"ן עה.

עין משפט
זר מצוד

כח א ב מ"י פ"ג מהל'
 נדרים הלכה ט סמג
 לחין רחב טושי"ע י"ד
 סימן רלד סעיף כח:

תוספות

[illegible]

מפני כוונתו דר' אמי. דלוקמה (עו). להא דר' אליעזר כעשה בה מחמר: מה אשה שאין לו חלק בה עד שלא כהן לרשותו. והיינו ארוסה: משכבה לרשותו. היינו מקדשה והיינו לישנה למשכבה דלילו נשואין בלשון כיסא מדר להו חנא דמתן (לעיל ע"ג): עד שמתקן לרשותו: בלשון נגמרה לו. לענין שמתקן

נדרים דמפר בטותפסיה דלכ:
 אש שיש לו חלק עד עד שלא תכל
 לרשום. דהיינו יבמה שהיה לו חלק
 בה משום ויקה קודם שעשה בה
 מאמר: משכבם לרשום. דהיינו
 כשעשה בה מאמר אינו דין שתגמר
 לו ויהא זכאי יבם להפטר מדרה
 בטותפסיה: כשאר בדברים כן נדרים.
 משאר דברים אמה למד שאין היבם
 מפר נדרים שהרי לשאר דברים אינה
 כלרובה ואפילו עשה בה מאמר
 וכדמפרש לקמן אף להפטר נדרים כן
 שאינה כלרובתו ואינו מפר נדרים
 אפילו בטותפסיה: הכל עליון של
 עוליו. על עמלו היה דולג מפני שלא
 שימש את ר"ע: מאי תניא כווסיה
 דר' אמי. דלוקמה בשעשה בה
 מאמר היבם תניא כווסיה: דקפני
 כין שעשה בה מאמר. אלמא שמינה
 ר"ע לר"א דבעשה בה מאמר מיירי:
 אי נמי מרישא. דקפני משנכנסה
 לרשותו נגמרה לו. האי לישנא איש
 דוקא דהוה ליה לנחויא אשם שיש
 לו חלק עד עד שלא תכל לרשום

משבחה לרשותו אינו דין שחגגנו לו אלא ריש מילתא נקט: מאי נשאר
בדברים כן נדרים דקטני. מאי ניהו אונן דברים דקא יליף נדרים
ומניניהו: שאין חייבין עליהם סקילה. שאין חייבין על היצמה סקילה
ואפילו עשה בה מאמר. אלאמה לא עדיף מאמר דיצמה כקדושין
דלרופא: ומפניכן נמי דיקא. דמחזין סקילה קא מיימי ראה:
כעסא שארופא גמורה לאיפא. דלרופא בסקילה אס' ויחנה? ולענין
לבה קייל כרע דאין מפר לא לאחד ולא לשנים דלע"ז דק"ל
אס' למימר ה"מ מאמר דלאיני לא הך ברייתא אכל חבר דלאיני לה
היצמה גמורה לאיפא שאין חייבין עליה סקילה כעברה המאורסה
לדורו ולי מדי קטנין בותיה וכן פסק הרמב"ם ז"ל. ומתפסק לי
לא ולא ידענא אכרעותא בזה מילתא. מיהו מסתברא לי נדרים
ליכא ארוס מת בעל נקרוקא רשות לאב והכא כיון דלא וי' יבס
ויבתי בעלי תוס' ז"ל בזהאי דכ"ס כברי בנדרים נמי שגרא ארוס
כיון דגראו לארסו ראוי לא בזה ארוס אחרון ואש"ג דלאיני לארסו
אס' בנפי נשאי' וליכא ארוס לדנין ומי ביבס כיון דלא וי' בנדר ארוס
אס' שגרא לי בזה ולענין מעשה לר"ך עיין ובידקא בדברי הראשונים
הנה עשה שאלא מכאן ועד שאבא ממקום פלוני. והיינו דקמי מכאן
אס' מפר לא מהשתא דחייס דלמא עברו אלאה דאור נדרים שריא
קיימינן לא אחר כלום. דקוקא לענין שגרא דאור מופר משום ק"ץ
נדרים שגרא לכלל אקור סהם חוקים ביותר שגבר חלו לא יפר נדרים
דנהי דאשכחן נדרים שחלו דחמירי מני לקיומי מאן לימא לא הכי
לא בא לכלל סהם. נדרים שלא חלו: לא בא לכלל ספר. דלע"ג
יר"א דאמר דמי מפר נדרים קודם שגורו מי מארנין דלואון נדרים
יד או דלמא לא חיייל כלל כיון שספר לא קודם שגורו: וידאפסיס
ומיהו אי אחרת חיייל ובעלן היא פסיפסות דנבי צנצנלי לא מיד
דקאמר קאמר ואי לא חיייל ליכא חששא הלכך לא היא הפסא.
אי צנצנלי לן בריש מילתין (דף י"א:) היכא דמנא צנר שלמים לאחר
אי בדמיעקרא קתמפיס ואקור או דהיימרא דהשחא קתמפיס וברי
או חא ומש"ה אחר דכמו שהוא זה עכשיו קאמר אכל הכא שזו
ות דקאמר קתמפיס והכי מוחא קסויני נזיריות שנכמתו בצמור
פיסם דהי באעילי נדרא קאמילי נמי האי דרינא דתמפיס חא
מי ואני כולן נזירין הותר אחד מהן הותרו כולן ולעיל נמי צ"ד
הותרו כולן ולא קושא היא כלל דלא אימרת הותר א' מהן הותרו
אגלי מילתא שלא היה כאן נדר מעולם ובעלה לה התפסא דנתרא
אינן באיסורייהו קיימי שאין התפסא שלהם צנלה צנך וגמרה היא
צנצנלי

וְאֵלֵינוּ שֵׁנִי כְּחוֹסֵי (ב), מִמֶּנּוּ מִשְׁכַּחֲמִין הֵבֵל דְּמִיָּא כְּחוֹסֵי ד'ר' אֲמִי
 דְּכַשְׁעָשָׂה זֶה מֵאֲחֵר פְּלִיגִי: מְדַקְשֵׁי ר"ע אֹמֵר כְּלוֹם חֲלָקְנוּ בֵּין יֶכֶס
 כ' בֵּין שְׁטֵשָׁה זֶה מֵאֲחֵר כ' מִכְּלָל דְּשִׁמְעִיה לִיה ל"א דְּאֲחֵר
 דְּכַשְׁעָשָׁה זֶה מֵאֲחֵר יִפְר וְהִכִּי מֵהֵדֵר לִיה ר"ע הִכִּי: א"י. מְדַקְשֵׁי

ר' אליעזר צירסא משנכסה לרשמו
נגמרה לו אשה שיש לו חלק בה וכו'
איט דין משגמר לו ואי דלא קדיש דלא
עשה כה מאמר מאי גמרי לו איכא:
א"ל אבה מודה. שפילי עשה כה
מאמר שאין חייבין עליה סקילה
בעניה המאורסה הלכך לגבי נדרים
נמי לא היו כלארסה ואהכי איט יכול
לומר לה: **משפתינן נמי דיקא.** כרבי
אמר ר"ע: **שעמא דר"ע דלאמר כדבייחא**
וכשאר דברים כן נדרים משום סקילה
הוא דקאמר: דקפני אין סיכסא
נגמרה לאישה. מדקא קרי לה
ליכמה אשה ולמאכא כשעשה כה מאמר
שקעיקן ונאמרה הכי דליכא נמי
להקיש לארסה שמע מינה דמשום
סקילה הוא דקאמר ר"ע דלוי מפר
כסם שפר לארסה: **מתני'** הרי
נסיק **קיימין לא אמר כלום.** נדרים
שלא בזה לעולם אינו יכול לקיים:
שכחא כלל איסור. שכח נדרה
וקא חייב עליה אפילו הכי מפר כ"ש
דמפר אותן שלא בזה כלל איסור
כשיצאו דערין לית בהו משאש. אבל
לענין קיום לא אפטר שידון כן

וְדוֹרִים שֶׁכֵּן בָּאוּ לְכָל אִסּוּר דִּין הוּא שִׁקִּים הַכֵּן לֹא אִמֵּר כְּלוֹם
לְיִצְחָק הַכֵּל: אִם שָׁלֹא אֵל לְכָל הַסֵּךְ. שְׁעָרֵי לֹא בָּאוּ לְעוֹלָם וְאִי
לְאִשְׁרָא לְקִיּוּם דְּקִדְּשֵׁי דְרֵי אִמֵּר הֵן קִיּוּמֵי דְרֵי לְעוֹלָם: כְּלוֹם:
אִינּוּ בָּא לְכָל הַסֵּךְ. דְּהִינּוּ יוֹכֵל לְהַסֵּךְ: גְּמַ' מִיחֹל חִיילֵי. עֲלֵה
וְיִטְעִי לְאַתֵּר מִשּׁוֹם (ו) דְּהַסֵּכָה קוֹסֵם לָקֵן: אִלּוּ דִּילְמָא לֹא
חִיילֵי כָּלל. דְּהַסֵּכָה דַּעֲבָד קָא מֵהֵינָא דְלֵא חִיילָא עֲלֵה שׁוֹם נִדְרֵ:
דְּלֵי

יש זיקה ולעיל פרישנא טעמא דר"ע משום דסבירא ליה אין זיקה
 חזין דאפילו סבירא ליה לר"ע דש זיקה מצי אמר דלא יפר לשי
 רביון דאפסין בן עוזי לר"ע חכיהו לר"א ור' יהושע דבגיא דלא א
 ריבא לדיבא אל מצי מפרא בנמקא יצא מן הארוסין אי מצי מפר
 שגדרה בציא אביא או בעודה ארוסא יצא מן מפר לה דלא כל היבא
 שגדרה יצמה כמאן דלימיה דמי. וזמנה שפרשתי למעלה (דף עא:) בשם
 גמרא דתורה דשם לאז נ"ל כן דהא לפי פירושם ו"ל טעמיהו דב"ש משום
 דאחרון כמאן דלימיה דמי ויבין דכמאן דלימיה דמי קל ליה אז כליו אי
 דלאן אז מצי מפר. מיהו בנדרים שגדרה בנשות אי אכתי מספקא ל.
מ"ב **ב"ר** **האומר לאשה וכו' מנא ועד ששם מתקום פלוני. מאי**
נא קמי שאלו וה לפי שאלו דעמו אלף מיום שילא מכאן ומשה
 בנתיקתן ובדפרישתי לעיל (דף עב.) צהייה דהאומר לאפוטרופוס: הרי בן
 ידעיה דמפרש ואזיל ויולעין הקמה דשררה היא הנותנת) אם הפר
 כלל שאלו ואלא חמירי טלי האי אבל לענין הקמה שגדרה
 בנדרים שערין אי חסר דלא אמיני: **אז שכל ללא פסין.** דריש שח
 דאליא ק"ו בעל כרחך הקוס' הכתוב: **ג' מ' מות חילין ובעלי.**
 לאחר הפרה חילין דהפרה לא מעבכא ואלא ומיהו בטלי להו
אחרונה בדרין נדלא. גזון שגדרה היא בנזיר וכל אחר ואחר ואז
 אפי' הכי כיון דחילין מצי מתפסין בזה דרי אמר ואזי כמנה אחרני טלי
 ומסקא ואלא חמירי חילין ובעלין היכי מצי מתפסין מאי שאלא מ
 ויתקם דמים חמירי והמתים בזה בשר אחר ואחר או בזה דאזנתיא

ומתקנתו דביתא קמתים איבא למימר דלג דמי דשאי האם דלמא
ואומרת הריני נזירה ואי מתפס צב ואמר ואני משמע דלג דבני
בגדי. ומקשו חו הכא ודאי חסידים מאי הוי נזנא דלוי ואמר ו
הוא דמנן ב' פ' שאתר (דרי כו) הריני נזיר ושמע חבירו ואמר ו
הוא דנזיר (דף ע. וס. תנא) אמר דבשחלון אמר בל הומר הראשון
היה שאלו בל ציתר חכם גדר מעקירו הלכן כל ששאר א' מה
שאלו על שמו נזיר למפרע אלמא מכלל וכלל א"ע' ששאר הראשון

(א) למיל עב: מיר יב:
(ב) ולקמן עו: (ג) ושיין
עוד לדף ער: (ד) ופ"כ
שיין לדף הקודם, (ה) וכל
זה טעם הדפוס, (ו) ושיין
(ז) ופ"כ,

תורה אור השלם

1. כל גדר וכל שבועת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: במדבר ל יד

הגהות הב"ח

(א) נב' מדרקתני כין
שעשה: (ב) רש"י ד"ה
ומל' מנא כיומיה דרבי
אמי ממל': (ג) ד"ה
מתנין וכו' דטעמא וכו'
מדקא קרי ליכמה אשה
אלמא וכו' ומדקאמר
הבא דליכא כ"ל ודכ"א:
(ד) ד"ה מיתל וכו' משום
דהפר:

מוסף רש"י

כל הנדירים כו' הרי הן
קיימין לא אמר כלום.
דעדין לא בא האדר לעולם
וסיפן יסול לקרמו (דעדין
עובד) לא בא לכלל הקם
לא בא לכלל הפר.
הלקן לא מצי מפר אלא
לאחר שגדה שחל לכלל
הקם (דקדקו עובד).

פירוש הרא"ש

[illegible]

במס' איבעקלא 170 [175א] טיילט זיין'ן נדרי אשתו ובנא'. פ' כשהפך לה נדרי' שעתידה לידור (מיטל טייל) ונטל, מי אמרין דחילי ונטלי אחר שחלי שפרי הפר:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones